

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาค่าใช้จ่ายรายหัวของนักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทา ทั้งด้านสถาบันการศึกษา และด้านส่วนตัวนักศึกษา และเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายรายหัว ด้านส่วนตัวของนักศึกษาตามภาคการเรียน (ภาคปกติ, ภาคนอกเวลา) และระดับวุฒิ (ป.กศ., ป.กศ.สูง) เก็บรวบรวมข้อมูลด้านสถาบันการศึกษาจากแผนกการเงินของวิทยาลัยครูสวนสุนันทา ซึ่งได้ทำการบันทึกไว้เป็นหลักฐานแน่นอน ส่วนข้อมูลทางด้านส่วนตัวนักศึกษา ได้จากการออกแบบสอบถามของนักศึกษา ปีการศึกษา 2518 ในระดับ ป.กศ., ป.กศ.สูง ทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลา ตัวอย่างประชากรที่ใช้ทั้งหมดจำนวน 400 คน แบ่งเป็นนักศึกษา กลุ่มที่เสียค่าที่พักอาศัย 340 คน และไม่เสียค่าที่พักอาศัย 60 คน

การหาค่าใช้จ่ายรายหัวต่อด้านสถาบันการศึกษาใช้วิธีหามัชฌิมเลขคณิต ส่วนการหาค่าใช้จ่ายรายหัวต่อด้านส่วนตัวนักศึกษาใช้วิธีหามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ด้านการแสดงรายละเอียดค่าใช้จ่ายส่วนตัวแต่ละประเภทใช้ฐานนิยม (Mode) และพิสัย (Range)

ส่วนการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายรายหัวด้านส่วนตัวนักศึกษา จำแนกตามภาคการเรียน (ภาคปกติ, ภาคนอกเวลา) และระดับวุฒิ (ป.กศ., ป.กศ.สูง) ทั้งที่เสียค่าที่พักอาศัยและไม่เสียค่าที่พักอาศัย ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิด 2 ตัวประกอบ (2 x 2 Factorial Design) และใช้เรโซ (Ratio) เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายรายหัวด้านสถาบันศึกษากับด้านส่วนตัวนักศึกษา

ขอคนพบ

1. การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของค่าใช้จ่ายด้านสถาบันการศึกษา (ผลรวมของค่าดำเนินการและค่าลงทุน) ปรากฏผลดังนี้

1.1 ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านสถาบันการศึกษาของนักศึกษาภาคปกติ ประมาณปีละ 4,710 บาท แยกเป็นค่าค่าในการประมาณปีละ 4,585 บาท และค่าลงทุนประมาณปีละ 125 บาท

1.2 ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านสถาบันการศึกษาของนักศึกษาภาคนอกเวลาประมาณปีละ 1,555 บาท แยกเป็นค่าค่าในการประมาณปีละ 1,431 บาท และค่าลงทุนประมาณปีละ 125 บาท

2. การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของค่าใช้จ่ายค่านส่วนตัวนักศึกษา ปรากฏผลดังนี้

2.1 ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านส่วนตัวนักศึกษา ของนักศึกษาภาคปกติระดับ ป.กศ. ประมาณเดือนละ 862 บาท หรือประมาณปีละ 7,761 บาท ระดับ ป.กศ.สูง ประมาณเดือนละ 1,049 บาท หรือประมาณปีละ 9,444 บาทสำหรับนักศึกษาที่เสียค่าที่พักอาศัยและระดับ ป.กศ. ประมาณเดือนละ 679 บาท หรือประมาณปีละ 6,113 บาท ระดับ ป.กศ.สูงประมาณเดือนละ 857 บาท หรือประมาณปีละ 7,715 บาทสำหรับนักศึกษาที่ไม่เสียค่าที่พักอาศัย

2.2 ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านส่วนตัวนักศึกษาของนักศึกษาภาคนอกเวลา ระดับ ป.กศ. ประมาณเดือนละ 1,170 บาท หรือประมาณปีละ 10,529 บาท ระดับ ป.กศ.สูง ประมาณเดือนละ 1,241 บาท หรือประมาณปีละ 11,165 บาท สำหรับนักศึกษาที่เสียค่าที่พักอาศัย และระดับ ป.กศ.ประมาณเดือนละ 995 บาท หรือประมาณปีละ 8,953 บาท สำหรับนักศึกษาที่ไม่เสียค่าที่พักอาศัย

3. การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายรายหัว ค่านส่วนตัวนักศึกษาของนักศึกษาที่เสียค่าที่พักอาศัย โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิด 2 ตัวประกอบ ปรากฏผลดังนี้

3.1 ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านส่วนตัวนักศึกษาของนักศึกษาภาคนอกเวลาสูงกว่านักศึกษาภาคปกติ ทั้งในระดับ ป.กศ. และ ป.กศ.สูง ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

3.2 ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านส่วนตัวนักศึกษา ระดับ ป.กศ.สูง สูงกว่าระดับ ป.กศ. ทั้งในภาคปกติและภาคนอกเวลา ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

3.3 ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านส่วนตัวนักศึกษาของนักศึกษาระดับ ป.กศ.ภาคนอกเวลาสูงกว่า ระดับ ป.กศ.ภาคปกติ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

3.4 ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านส่วนตัวนักศึกษา ของนักศึกษา ระดับ ป.กศ.สูง ภาคนอกเวลา สูงกว่าระดับ ป.กศ.สูง ภาคปกติที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

3.5 ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านส่วนตัวนักศึกษาของนักศึกษาภาคปกติ ระดับ ป.กศ.สูง สูงกว่าระดับ ป.กศ. ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

3.6 ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านส่วนตัวนักศึกษาของนักศึกษาภาคนอกเวลาระดับ ป.กศ.สูง สูงกว่าระดับ ป.กศ. ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

3.7 ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านส่วนตัวนักศึกษาของนักศึกษาระดับ ป.กศ.สูง ภาคนอกเวลาสูงสุดคือ ประมาณปีละ 11,165 บาท รองลงมาได้แก่ระดับ ป.กศ.ภาคนอกเวลา ประมาณปีละ 10,529 บาท ระดับ ป.กศ.สูง ภาคปกติประมาณปีละ 9,444 บาท และของระดับ ป.กศ.ภาคปกติต่ำสุดคือ ประมาณปีละ 7,761 บาท

4. การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายรายหัวค่านส่วนตัวนักศึกษาของนักศึกษาที่ไม่เสียค่าที่พักอาศัย โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิด 2 ตัวประกอบ ปรากฏผลดังนี้คือ

4.1 ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านส่วนตัวนักศึกษาของนักศึกษาภาคนอกเวลาสูงกว่าภาคปกติ ทั้งในระดับ ป.กศ. และ ป.กศ.สูง ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

4.2 ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านส่วนตัวนักศึกษา ระดับ ป.กศ.สูง สูงกว่าระดับ ป.กศ. ทั้งในภาคปกติและภาคนอกเวลาที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

4.3 ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านส่วนตัวนักศึกษาของนักศึกษาระดับ ป.กศ. ภาคนอกเวลา สูงกว่าระดับ ป.กศ. ภาคปกติที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

4.4 ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านส่วนตัวนักศึกษา ของนักศึกษาระดับ ป.กศ.สูง ภาคนอกเวลาสูงกว่าระดับ ป.กศ.สูง ภาคปกติ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

4.5 ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านส่วนตัวนักศึกษา ของนักศึกษาภาคปกติระดับ ป.กศ.สูง สูงกว่าระดับ ป.กศ. ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

4.6 ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านส่วนตัวนักศึกษาของนักศึกษาภาคนอกเวลา ระดับ ป.กศ.สูง สูงกว่าระดับ ป.กศ. ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

4.7 ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านส่วนตัวนักศึกษาของนักศึกษาระดับ ป.กศ.สูง ภาคนอกเวลาสูงสุดคือ ประมาณปีละ 10,213 บาท รองลงมาได้แก่ระดับ ป.กศ.ภาคนอกเวลา

ประมาณปีละ 8,953 บาท รัศมี ป.กศ.สูง ภาคปกติประมาณปีละ 7,715 บาท และของ ป.กศ.ภาคปกติค่าสุดคือ ประมาณปีละ 6,113 บาท

5. การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายรายหัวของนักศึกษา ระหว่างค่านสถาบันการศึกษา กับ ค่านส่วนตัวนักศึกษา ทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลาปรากฏผลดังนี้

5.1 ค่าใช้จ่ายค่านสถาบันการศึกษาของนักศึกษาภาคปกติที่เสียค่าที่พักอาศัย ประมาณปีละ 4,710 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายค่านส่วนตัวประมาณปีละ 8,602 บาท และเป็น 1.8 เท่าของค่าใช้จ่ายค่านสถาบันการศึกษา

5.2 ค่าใช้จ่ายค่านสถาบันการศึกษาของนักศึกษาภาคปกติที่ไม่เสียค่าที่พักอาศัย ประมาณปีละ 4,710 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายค่านส่วนตัวประมาณปีละ 6,914 บาท และเป็น 1.5 เท่าของค่าใช้จ่ายค่านสถาบันการศึกษา

5.3 ค่าใช้จ่ายค่านสถาบันการศึกษาของนักศึกษาภาคนอกเวลาที่เสียค่าที่พักอาศัยประมาณปีละ 1,555 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายค่านส่วนตัวประมาณปีละ 10,847 บาท และเป็น 6.9 เท่าของค่าใช้จ่ายค่านสถาบันการศึกษา

5.4 ค่าใช้จ่ายค่านสถาบันการศึกษาของนักศึกษาภาคนอกเวลาที่ไม่เสียค่าที่พักอาศัย ประมาณปีละ 1,555 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายค่านส่วนตัวประมาณปีละ 9,583 บาท และเป็น 6.2 เท่าของค่าใช้จ่ายค่านสถาบันการศึกษา

6. การพิจารณารายละเอียดของค่าใช้จ่ายค่านส่วนตัวแต่ละประเภท ใช้วิธีหาค่าใช้จ่ายต่อคนจากค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้ คือ แทนด้วยฐานนิยม (Mode) ได้แก่

6.1 นักศึกษาภาคปกติที่เสียค่าที่พักอาศัยส่วนใหญ่ใช้จ่ายส่วนตัวแต่ละประเภท ดังนี้คือ

ค่าที่พัก ทั้งรัศมี ป.กศ. และ ป.กศ.สูง ส่วนใหญ่ใช้จ่ายประมาณเดือนละ 900 บาทต่อคน

ค่าอาหาร ทั้งรัศมี ป.กศ. และ ป.กศ.สูง ส่วนใหญ่ใช้จ่ายประมาณเดือนละ 900 บาทต่อคน

ค่าพาหนะ ทั้งรัศมี ป.กศ. และ ป.กศ.สูง ส่วนใหญ่ใช้จ่ายประมาณเดือนละ 135 บาทต่อคน

ค่าอุปกรณ์การศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษา ระดับ ป.กศ.ส่วนใหญ่
 ใช้จ่ายประมาณเหอมละ 300 บาทต่อคนและระดับ ป.กศ.สูงประมาณเหอมละ 370 บาท
 ต่อคน

ค่าฝึกสอน ระดับ ป.กศ.ส่วนใหญ่ใช้จ่ายประมาณเหอมละ 200 บาทต่อ
 คน และระดับ ป.กศ.สูง ใช้จ่ายประมาณเหอมละ 350 บาทต่อคน

ค่าใช้จ่ายประเภทอื่น ๆ ได้แก่ ค่าเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่า
 เดินทางไปกลับภูมิลำเนา ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าบริการส่วนตัว และเบ็ดเตล็ด ระดับ ป.กศ.
 ส่วนใหญ่ใช้จ่ายประมาณเหอมละ 600 บาทต่อคน ป.กศ.สูง ประมาณเหอมละ 850 บาท
 ต่อคน

6.2 นักศึกษาภาคปกติที่ไม่เสียค่าที่พักอาศัยส่วนใหญ่ใช้จ่ายส่วนตัวแต่ละประเภท
 ดังนี้

ค่าอาหาร ทั้งระดับ ป.กศ. และ ป.กศ.สูงส่วนใหญ่ใช้จ่ายประมาณเหอม
 ละ 1,800 บาทต่อคน

ค่าพาหนะ ระดับ ป.กศ.ส่วนใหญ่ใช้จ่ายประมาณเหอมละ 150 บาทต่อคน
 ระดับ ป.กศ.สูง ประมาณเหอมละ 270 บาทต่อคน

ค่าอุปกรณ์การศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษา ระดับ ป.กศ.ส่วนใหญ่
 ใช้จ่ายประมาณเหอมละ 300 บาทต่อคน ระดับ ป.กศ.สูง ประมาณเหอมละ 370 บาทต่อคน

ค่าฝึกสอน ระดับ ป.กศ.ส่วนใหญ่ใช้จ่ายประมาณเหอมละ 250 บาทต่อคน
 และระดับ ป.กศ.สูงประมาณเหอมละ 500 บาทต่อคน

ค่าใช้จ่ายประเภทอื่น ๆ ได้แก่ ค่าเครื่องนุ่งห่ม รักษาพยาบาลเดินทางไป
 กลับภูมิลำเนา พักผ่อนหย่อนใจ บริการส่วนตัว และเบ็ดเตล็ดระดับ ป.กศ.ส่วนใหญ่ใช้จ่าย
 ประมาณเหอมละ 950 บาทต่อคน และระดับ ป.กศ.สูง ประมาณเหอมละ 1,050 บาทต่อคน

6.3 นักศึกษาภาคนอกเวลาที่เสียค่าที่พักอาศัย ใช้จ่ายแต่ละประเภท ดังนี้

ค่าที่พักอาศัย ทั้งระดับ ป.กศ. และ ป.กศ.สูง ส่วนใหญ่ใช้จ่ายประมาณ
 เหอมละ 900 บาทต่อคน

ค่าอาหาร รั้งระดับ ป.กศ.ส่วนใหญ่ใช้จ่ายประมาณเดือนละ 1,000 บาท
 ทอดคน รั้งระดับ ป.กศ.สูงส่วนใหญ่ใช้จ่ายประมาณเดือนละ 1,350 บาททอดคน
 ค่าพาหนะ รั้งระดับ ป.กศ.และ ป.กศ.สูง ส่วนใหญ่ใช้จ่ายประมาณเดือน
 ละ 135 บาททอดคน

ค่าอุปกรณ์การศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษา รั้งระดับ ป.กศ.ส่วนใหญ่
 ใช้จ่ายประมาณเดือนละ 850 บาททอดคน รั้งระดับ ป.กศ.สูง ประมาณเดือนละ 900 บาททอดคน
 ค่าฝึกสอน รั้งระดับ ป.กศ.ส่วนใหญ่ใช้จ่ายประมาณเดือนละ 200 บาททอดคน
 รั้งระดับ ป.กศ.สูง ใช้จ่ายประมาณเดือนละ 350 บาททอดคน

ค่าใช้จ่ายประเภทอื่น ๆ ได้แก่ ค่าเครื่องนุ่งห่ม รักษาพยาบาล เดินทาง
 ไปกลับภูมิลำเนา พักผ่อนหย่อนใจ บริการส่วนตัว และค่าเบ็ดเตล็ด รั้งระดับ ป.กศ.ส่วนใหญ่
 ใช้จ่ายประมาณเดือนละ 700 บาททอดคน รั้งระดับ ป.กศ.สูง ใช้จ่ายประมาณเดือนละ 1,100
 บาททอดคน

6.4 นักศึกษาภาคคนอกเวลาที่ไม่เสียค่าที่พักอาศัยส่วนใหญ่ใช้จ่ายแต่ละประเภท
 ดังนี้

ค่าอาหาร รั้งระดับ ป.กศ.และ ป.กศ.สูง ส่วนใหญ่ใช้จ่ายประมาณเดือน
 ละ 1,800 บาททอดคน

ค่าพาหนะ รั้งระดับ ป.กศ.และ ป.กศ.สูง ส่วนใหญ่ใช้จ่ายประมาณ
 เดือนละ 270 บาททอดคน

ค่าอุปกรณ์การศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษา รั้งระดับ ป.กศ.ส่วนใหญ่
 ใช้จ่ายประมาณเดือนละ 850 บาททอดคน รั้งระดับ ป.กศ.สูง ใช้จ่ายประมาณเดือนละ 900 บาท
 ทอดคน

ค่าฝึกสอน รั้งระดับ ป.กศ.ส่วนใหญ่ใช้จ่ายประมาณเดือนละ 250 บาททอดคน
 รั้งระดับ ป.กศ.สูง ใช้จ่ายประมาณเดือนละ 500 บาททอดคน

ค่าใช้จ่ายประเภทอื่น ๆ ได้แก่ ค่าเครื่องนุ่งห่ม รักษาพยาบาล เดินทางไป
 กลับภูมิลำเนา ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าบริการส่วนตัวและเบ็ดเตล็ด รั้งระดับ ป.กศ.ส่วนใหญ่ ใช้จ่าย
 ประมาณเดือนละ 1,050 บาททอดคน รั้งระดับ ป.กศ.สูง ประมาณเดือนละ 1,250 บาททอดคน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านสถาบันศึกษา และค่านส่วนตัวนักศึกษา ของนักศึกษาภาคปกติ พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 กล่าวคือ ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านส่วนตัวสูงกว่าค่าใช้จ่ายรายหัวค่านสถาบันการศึกษา ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันนักศึกษาจะต้องซื้อของใช้ส่วนตัวที่จำเป็นแพงขึ้นกว่าปกติ ส่วนค่าใช้จ่ายค่านสถาบันการศึกษาในระหว่างปี พ.ศ. 2515 ถึง 2518 นั้น ทางวิทยาลัยอาจจะมียุโรปการศึกษายูบางแล้ว ไม่ค่อยได้ซื้อเพิ่มเติม ตลอดจนอาคารสิ่งก่อสร้าง ก็ได้สร้างเพิ่มเติมเพียงเล็กน้อย ทำให้ค่าใช้จ่ายของสถาบันต่ำลง

2. ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านสถาบันการศึกษา และค่านส่วนตัวของนักศึกษาภาคนอกเวลา พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 2 กล่าวคือ ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านส่วนตัวสูงกว่าค่านสถาบัน ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาภาคนอกเวลาต้องเสียเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาซึ่งเป็นค่าหน่วยกิตมาก ทำให้ค่าใช้จ่ายค่านส่วนตัวสูง นอกจากนั้นทางค่านสถาบันการศึกษาไม่มีเงินงบประมาณที่จะจ่ายในกิจการของนักศึกษาภาคนอกเวลา จึงทำให้ค่าใช้จ่ายค่านสถาบันต่ำลง

3. เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายรายหัวค่านส่วนตัวนักศึกษาระหว่างระดับ ป.กศ. และ ป.กศ.สูง ของทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลา ปรากฏว่าเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวคือ นักศึกษาในระดับ ป.กศ.สูง ใช้จ่ายส่วนตัวสูงกว่าระดับ ป.กศ.ทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลา ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากนักศึกษาในระดับ ป.กศ.สูง ต้องเสียเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาสูงกว่าระดับ ป.กศ. นอกจากนั้นอาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับ ป.กศ.สูง ต้องออกฝึกสอนในระดับชั้นสูงกว่าระดับ ป.กศ. และการใช้อุปกรณ์การศึกษาที่มีราคาสูงกว่า จึงทำให้มีรายจ่ายค่านส่วนตัวสูงกว่า

4. เป็นที่น่าสังเกตว่า ผลการวิจัยนี้ยังได้ข้อค้นพบเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 อีกประการหนึ่งคือ ค่าใช้จ่ายรายหัวค่านส่วนตัวของนักศึกษาระดับ ป.กศ.ภาคปกติ ต่ำกว่าระดับอื่น ๆ อาจจะเป็นเนื่องมาจากค่าใช้จ่ายส่วนตัวในแต่ละประเภทน้อยกว่าระดับอื่น ๆ โดยเฉพาะค่าอุปกรณ์การศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษา-

พยาบาล ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าบริการส่วนตัว ค่าเดินทางไปกลับภูมิลำเนา และค่าใช้จ่าย เบ็ดเตล็ดค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด จึงทำให้ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของระดับ ป.กศ.ภาคปกติน้อยกว่าระดับอื่น ๆ

5. เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายรายหัวค่านส่วนตัวนักศึกษาระหว่างภาคปกติกับภาคนอกเวลา พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 ซึ่งปรากฏว่าภาคนอกเวลาค่าใช้จ่ายสูงกว่าภาคปกติทั้งระดับ ป.กศ. และ ป.กศ.สูง ฉะนั้นเนื่องมาจากนักศึกษภาคนอกเวลาต้องเสียเงินค่าธรรมเนียมการศึกษามากกว่านักศึกษภาคปกติ นอกจากนี้อาจจะเป็นเพราะนักศึกษภาคนอกเวลาบางคนทำงานในเวลากลางวันมีรายได้เป็นของตนเอง จึงใช้จ่ายเงินได้สะดวกกว่านักศึกษาที่ไ้เงินจากผูกปรองมาใช้จ่าย ดังนั้นรายจ่ายค่านส่วนตัวของภาคนอกเวลาจึงสูงกว่าภาคปกติ

6. ในการสำรวจค่าใช้จ่ายค่านค่าเช่าที่พักอาศัยและค่าเดินทางไปกลับภูมิลำเนา ได้ขอคนพบอีกอย่างหนึ่งที่น่าสนใจคือ นักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนนั้นหาส่วนใหญ่ของจ่ายค่าเช่าที่พักอาศัย และจ่ายค่าเดินทางไปกลับภูมิลำเนา ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะนักศึกษามาจากต่างจังหวัด แต่อย่างไรก็ตาม การสรุปผลข้อนี้เพียงแคสรุปจากกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้สุ่มมา ไม่ได้สำรวจลักษณะที่พักของนักศึกษาทุกคนอาจจะได้ขอคนพบที่ไม่ละเอียดนัก

7. การแยกรายละเอียดของค่าใช้จ่ายค่านค่าเนนการจากเงินงบประมาณ (ดังตารางที่ 3 หน้า 31) พบว่า ค่าใช้จ่ายประเภทเงินเดือนสูงกว่ารายจ่ายประเภทอื่น คือ เฉลี่ย 4 ปีการศึกษา ประมาณร้อยละ 84.96 ของเงินค่านงบประมาณทั้งหมด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะมีการบรรจุจำนวนครูสอนเพิ่มขึ้น วุฒิของครูสูงขึ้น หรืออัตราส่วนจำนวนอาจารย์มีมากกว่าค่าใช้จ่ายประเภทอื่น ๆ

8. การแยกรายละเอียดของค่าใช้จ่ายค่านค่าเนนการจากเงินบำรุงการศึกษาของนักศึกษภาคปกติ (จากตารางที่ 4 หน้า 32) ปรากฏว่าค่าใช้จ่ายประเภทวัสดุสูงกว่ารายจ่ายประเภทอื่น ๆ คือ เฉลี่ย 4 ปี ประมาณร้อยละ 76.84 ของเงินบำรุงการศึกษาทั้งหมดที่ได้จ่ายไป ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะทางวิทยาลัยได้คว้วัสดุจากเงินงบประมาณเป็นจำนวนน้อยไม่เพียงพอกับการใช้ จึงต้องใช้เงินบำรุงการศึกษาทดแทน

9. การแยกรายละเอียดของค่าใช้จ่ายค่านค่าเนนการจากเงินบำรุงการศึกษาของนักศึกษภาคนอกเวลา (จากตารางที่ 5 หน้า 33) ปรากฏว่าค่าใช้จ่ายประเภทค่าทดแทนสูงกว่ารายจ่ายประเภทอื่น ทั้งนี้เพราะค่าใช้จ่ายประเภทค่าทดแทนนี้คือค่าล่วงเวลาในการ

สอนของอาจารย์นั่นเอง และเป็นค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาภาคนอก เวลาจะต้อง เสียเงินเอง
ดังนั้นค่าทดแทนย่อมจะต้องสูงกว่าค่าใช้จ่ายประเภทอื่น ๆ

10. ค่าใช้จ่ายของภาคนอก เวลาตามผลของการวิจัยนี้เป็นส่วนที่เพิ่มขึ้นมาจากค่า
ใช้จ่ายด้านสถาบันการศึกษาของภาคปกติ ดังนั้นถ้าจะ เปิดการศึกษาภาคนอกเวลา ก็จำเป็น
จะต้องมีการศึกษาภาคปกติด้วย ค่าใช้จ่ายจึงจะเป็นปีละ 1,555 บาท ตามที่ปรากฏอยู่นี้
แต่ถ้าจะ เปิดภาคนอกเวลาเพียงอย่างเดียว ค่าใช้จ่ายก็จะต้องเปลี่ยนไป ซึ่งจะคงมากกว่า
ค่าที่ได้นี้

ขอเสนอแนะ

1. การวิจัยเรื่องนี้ได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเฉพาะวิทยาลัยครูสวนสุนันทาเพียงแห่ง
เดียว ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะได้มีการวิจัยค่าใช้จ่ายในระดับวิทยาลัยครูทุกวิทยาลัย
เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการของบประมาณของกรมการฝึกหัดครู และการวางแผนค่าใช้จ่าย
ของบุคลากรของนักศึกษาอีกด้วย
2. ควรจะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายรายหัวของนักศึกษาวิทยาลัยครูตาม
ส่วนภูมิภาคกับส่วนกลาง เพื่อจะได้ทราบว่าค่าใช้จ่ายในส่วนใดจะสูงกว่ากัน อันจะเป็นแนว
ทางให้ กรมการฝึกหัดครูได้พิจารณาถึงการขยายการศึกษาคานนี้ไปสู่ส่วนภูมิภาคมากยิ่งขึ้น
3. ฝ่ายสถาบันการศึกษาควรจะได้เพิ่มค่าอาหารกลางวันและค่าที่พักของนักศึกษา
จะใช้ประโยชน์ในการฝึกสอนให้มากขึ้น และควรมีสวัสดิการคานอื่น ๆ เช่นเจ้าหน้าที่
มีคุณภาพและราคาถูกลง เป็นต้น ซึ่งอาจจะเป็นส่วนหนึ่งในการลดค่าใช้จ่ายคานส่วนตัวนักศึกษา
ลงไ้บางส่วน
4. ควรจะได้ศึกษาถึงสาเหตุที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายคานส่วนตัวนักศึกษาในระดับต่าง ๆ
ทั้งภาคปกติและภาคนอก เวลาที่มีความแตกต่างกัน เพื่อชี้ให้นักศึกษาและบุคลากรของนักศึกษา
ได้เห็นข้อแตกต่างของค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นของแต่ละระดับวุฒิ
5. ในการวิจัยเรื่องนี้ ถ้ามีผู้สนใจจะทำการวิจัยต่อไป ควรจะใช้วิธีสัมภาษณ์ประกอบ
ด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
6. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่ได้แยกเพศหญิงและชาย ถ้าในการวิจัยครั้งต่อไป
ได้แยกเพศหญิงและชายจะทำให้ได้ผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น